

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχὴν.

ΥΡΦΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτῆα στὴν Ἑλλάδα εἰς ὄρ. στὸ 650 τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδόεται τρεῖς τῆς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7—8 ἡμέρας
 λιᾶδες φύλλα. Γεὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν
 πιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλνουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διὰ ψευδῆ κάμμιὰ
 δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ χάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γραφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρωσι
 πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαδίδωνται.

Ἀθήναι, 20 Ἰανουαρίου 1883

Ἀριθ. 140+138+52

Ἡ Κωπαΐδα

εἶναι μιὰ λίμνη μὲ νερὰ ποῦ εἶναι ὡς καθὼς ξέρετε κεῖ κοντὰ
 στὴ Θῆβα μὲ τὰ μεγάλα χέλια ποῦ μοιάζουν σὰν ἀβδέλαις.

Τὸ λοιπὸν αὐτὴ τῆ λίμνη, τὴν πῆρε μιὰ ἑλληνικὴ εἰταιρία
 καὶ τὴν σκοντάρισε σὲ μιὰ γαλλικιά.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἄρχισαν ἡ ἐργασίαις κοντεύουν νὰ πλη-
 θύνουν τὰ νερὰ παρὰ νὰ λιγοστεύουν.

Ἔχουν μιὰ φαγάνα ποῦ βγάζει σὲ ἓνα χρόνον 500 κυβικὰ
 μέτρα λάσπη καὶ κοντεύει τώρα νὰ τὴν φάγη ἡ λίμνη ἀπὸ τὴ
 σκούρια.

Εἰ' αὐτὰ δὲν μᾶς μέλει, ἐκεῖνο ποῦ μᾶς μέλει εἶναι, ὅτι
 ὁ κύριος διευθυντὴς τῆς λίμνης, ἔχει μιὰ καλὴ συνήθεια νὰ μὴ
 πληρώνῃ τοὺς ἐργάτας, καὶ ἐνῶ πηγαίνουν ντυμένοι φεύγουν
 γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι, γιὰτὶ οἰκονομικῶ τῶ τρόπῳ ἂν ἔχουν
 νὰ λαβαίνουν ἀπὸ ἡμερομισθία 80 ἢ 100 δραχμαῖς τοὺς τρώει
 τὰ τρία τέταρτα, ἀλλὰ ψαριανὸ λογαριασμὸ.

Κᾶτι φουκαράδες ἀρμένιδες ἐργάταις ποῦ εἶχαν νὰ λαβαί-
 νουν ἀπὸ 60 δραχμαῖς ἡμερομισθία, τοὺς ἔδωσε, ὁ κύρ διευθυ-
 ντῆς τὰ μισὰ καὶ ἔφυγαν οἱ ἄνθρωποι ἔλεεινοὶ καὶ τρισάθλιοι,
 ἄλλοι δὲ τρεῖς ἐργολάβους ἀπὸ τὸ Λαύριο ποῦ ἔχουν νὰ λα-
 βαίνουν 3 χιλ. δραχμαῖς δὲν τοὺς ἔδωσε πεντάρια, διότι κατὰ
 τὸ γαλλικὸ του σοφὸ κεφάλι, ὁ ἐργαζόμενος δὲν πρέπει νὰ
 τρώῃ, ἀλλὰ νὰ δουλεύῃ ὁ δουλεύων καὶ νὰ τρώῃ καὶ παχύνῃ ὁ
 μὴ δουλεύων.

Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος μεγάλος διευθυντῆς
 δουλεῖα δὲν εἶχε καὶ δουλεῖα βεῖκε στὴ Κωπαΐδα, ὅπου τρώει
 καὶ παχύνει χωρὶς νὰ τὸν ἐξελέγη κανεὶς, καπάντησε δὲ
 τότε κτῆνος, ὥστε ὁ ξενοδόχος Κωστῆς, ἀντὶς γιὰ κρασί τὸν
 πετίζει νερὸ τοῦ βοῦρκου.

Αὐτὰ, ἐννοεῖται εἶναι τίποτα, μπρὸς τὰ ἄλλα θαύματα τέ-
 ρατα καὶ σημεῖα τῆς βρωμολίμνης αὐτῆς τὰ ὁποῖα, θὰ τὰ πε-
 ριδιαγράψωμε ἐς ἄλλοτε φοραῖς.

Ἄμ δὲν πᾶτε, καυμένοι μέτοχοι, τώρα ποῦ σᾶς γυρεύουν
 καὶ ἄλλη δόσι νὰ δώσετε, νὰ ρίξετε τὰ λεπτὰ σας μέσα στὰ
 παγάδια, νὰ στοιχειώσουν καὶ στηρέσουν ἀμέσως, ἐνῶ αὐτὴ ἡ
 Κωπαΐδα, καὶ σᾶς ἂν ρίξουν μετὰ πάλι, οὔτε μέχρι τῆς συν-
 τελείας τοῦ δευτέρου αἰῶνα δὲν τελειώνει.

Τέλος πάντων, βγάζομε μιὰ σπουδαία προκήρυξι καὶ λέμε :
 Ὅσοι ἐργάταις ἔχετε δουλεῖα, παρατήστετε τῆς δουλειας
 σας καὶ πηγαίνετε στὴν Κωπαΐδα, νὰ βρῆτε δουλεῖα μπόλικη
 καὶ ταχτικὴ, πάρτετε καὶ ὅσαις δραχμαῖς ἔχετε κερδισμέναις,
 καὶ δουλεῖα θὰ κάνετε καὶ λεπτὰ δὲν θὰ πέρνετε, καὶ χορτα-
 σμένοι θὰ πᾶτε, καὶ γυμνοὶ ξυπόλυτοι καὶ πεινασμένοι θὰ
 φύγετε.

Σᾶς ἀρέσει ; Ἐμπρὸς μάρς. Καὶ ἂν δὲν πεθάνετε ἀπὸ τῆ
 πεινα νὰ ἦστε βέβαιοι πῶς θὰ σᾶς θερίσῃ ἡ θέρμη σιγουρα-
 μέντο.

Ἐπειδὴ

πολλοὶ δικαστικοὶ κλητῆρες μούκαναν παράπονον πῶς ἀπὸ τὸν
 καιρὸ ποῦ ἄρχισαμε νὰ γράφωμε, ὁ δεῖνας ποῦ χρωστᾶ τὸν
 τάδε νὰ τὸν πληρώσῃ, ἔχουν κεσατὶ φοβερό, διότι ἀγωγαῖς
 δὲν τοὺς πᾶν πλέον σὰν πρῶτα, νὰ τοὺς δίνουν ἔστω καὶ
 μιὰ δραχμὴ, γιὰτὶ σοῦ λένε, βρὲ ἀντὶ νὰ μὲ φᾶνε τὰ ἐξοδα
 στὰ δικαστήρια, τὸν περνᾶ στὸν Παληάνθρωπον, τὸν ρεζιλεύω
 καὶ τὸ μαθαίνει καὶ ὅλος ὁ κόσμος. Ὅχι ὅμως δὲν εἶναι ἔτσι,
 κύριοι, πρέπει ν' ἀφήσωμε καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους νὰ
 ζήσουν καὶ νὰ μὴ μοῦ στέλνετε τέτοιαις διατριβαῖς, γιὰτὶ θὰ
 τῆς τυπῶν.

Εἰς ὄρ

Δῆμαρχε Ἀθηναίων, οἱ πολῖτες ἔχουν παράπονα ὅσοι ἔχουν
 νερὰ στὰ σπίτια τους πῶς ποτὲ νερὸ δὲν ἀποτάζουν, ἤγουν
 σου, ἄλλοτε τοὺς πηγαίνει καὶ ἄλλοτε τοὺς τὸ κόφτουν. Κό-
 φτο λοιπὸν, π' ἀνάθεμά το γιὰ νερὸ, κόφτο νὰ λυσσάξωμε γιὰ
 νερὸ, νὰ σὲ φᾶμε ζωντανὸ, νὰ πᾶς στοῦ διαόλου τὸ καλὸ.

Ἄ, ναι ἀλήθεια, τώρα ποῦ σὲ θυμήθηκα. Ἐμένα, παρα-
 καλῶ γιὰτὶ δὲν μοῦ στέλνεις τίποτα γνωστοποιήσεις δημαρ-
 χικαῖς, νὰ ταιμπολογοῦμε κἀνένα παρὰ παραπανιστὸ, τὰ ἴδια
 μοῦ κάνει καὶ ὁ δήμαρχος τοῦ Περαιαῖ καὶ διὰ τοῦτο σᾶς λέω
 πῶς εἴστε ἀφιλότιμοι, ἐνῶ ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ, σᾶς σέβομαι καὶ
 σᾶς ὑπολήφτομαι, τὸ λοιπὸν, ἂν δὲν μοῦ στείλετε γνωστοποι-
 ήσεις, τώρα ποῦ εἶμαι σῶσον ἐλέησον, ἤγουν ἐν ἡμέραις διαρ-
 ροῖας, καὶ ἔλλειψι χαρτίου, κόφτομε τὰς σχέσεις. Τετέλεσται.

επίτι στην 'Ακαδημία κει κοντά πήγε μία νέα μαγρέισα, άμα που μπήκε στο κουζίναριό και έφρευγε ή άλλη σούφρωσε δυό έξιμένα κουταλάκια, και με προσποίηση πως θα πάη να φέρη τὰ ρουχά της, και ακόμα την περιμένουν να πάη.

Σ' αυτή άπάνω την μικρή ύποθεσι, εγώ θαρρώ πως οι κύριοι νοικοκυριδες δεν πρέπει να έχουν παράπονο, γιατί τους έκανε βίζητα και πήρε τὸ ποδοκόπη της, δεν είναι όμως άσχημο σεις οι άλλοι νοικοκυρέοι να κυττάζετε τί προσώπατα μπάζετε στην ύπηρεσία σας.

Φταίει όμως και ή νοικοκυρά, ή όποία άφου παραλάμβανε νέο μούτρο στην ύπηρεσία της, έπρεπε και να ξέρη τί της γίνεται, και να προσέχη σε ούλά της τὰ πάντα, τὰ γράφω εϋτά, γιατί από την πολλή νοικοκυροσύνη της γυναϊκάς μου, χωρίς δούλους και δούλες, έκανε φτερά ένας μύλος του καρέ και πέταξε, από τή κουζίνα.

Και έπειτα θέλουν να μας ύποστηρίζουν μερικοί πως δεν ύπάρχει μαγνητισμός, άφου σουφρόνονται αυτοστιγμής κουτάλια και μύλοι.

Στόν

Περαία ο κ. Γ. Χ. Παππαγεωργακόπουλος δάσκαλος στήνύδρη-ική συνοικία, του πήγαν και πήρε μια δουλίτσα 13 χρονών, αλλά ή αξιοτίμη κυρία του τὸ φορούσε τὸ κορίτσι στο ξύλο, γιατί δεν είξερε να κάνει όλαις της δουλειαις σαν να βγήκε από την κοιλιά της μάνας της σπουδασμένη. Τὸ ζήτημα είναι ότι τὸ κορίτσι τώρα τὸ γυρεύουν οι συγγενές της και δεν τὸ δίνουν και ούτε πεντάρα του δίνουν αν και τὸ έχουν μήνους, και κοντά σ' αυτά βρίζουν κιόλας και ρουριάνους τους συγγενεις των, πράγμα που πλέον είναι ανυπόφερτον. Και τὸ συμπέρασμα;

Νά τὸ συμπέρασμα είναι, ότι νοικοκυρέοι άνθρωποι και άν-θρωπινες δεν πρέπει να βρίζουν, παρά όσάκις φοραίς συμβαίνει: Βρέ τ' είν' τούτα;

Κύριοι

πλοίαρχοι των πολεμικών πλοίων που είναι στην Σύρα Καρ-χαρία, Κίσινα και Μεθώνη, οι ναυταί σας παραπονούνται ότι για ψύλλου πήδημα τους προστιμάρετε, και φέρνεστε πρὸς αὐτούς σαν θηρία, τὸ λοιπὸν ξεθεργάγετε λιγάκι γιατί κι' αὐτὸς μάνα τους εγέννησε και πατέρας τους έκανε, και δεν είν-ναι ανάγκη πάλι να πάτε να πίνετε στῆς μπουραρίας τόσο πολὺ και ύστερα να ξεσπάτε στο κεφάλι τους.

Τὸ λοιπὸν, αν θέλετε να ήμαστε σύμφωνοι, να πάσουν ή άδικες αὐστηρότητές σας, σαν δεν θέλετε ύπάρχει πάλι χαρτί πέννα και καλαμάρι, και μη πρὸς κακοφανισμόν σας παρακα-λόυμε, γιατί αν ήμαστε και μετ' βγαλμένοι από τή μύτρα θα εἶς τὰ γράφουμε πιδ χοντρά, ήγουν σας και δηλαδή.

Ο

Νικόλαος Πετρόπουλος κάνει λέει σταυρούς ως τή γῆ και ε-πειτα τρώει τους κοκρούς και της δριθες, και ως καθώς φαί-νεται για να φωνάζουν θα ήναι ξέναις ή κοκκοροόριθες. Δεν μπορείς άδερφέ και συ να κάνης και χωρίς κοτόπουλα μία ήμερα;

Οί

γαλατάδες έχουν παράπονα εναντίον της άστυνομίας ότι τους έχει βάνει στο κατσάδι και περι διά βουρδουλα πάτα-ξον, εις τρόπον ώστε και μέχρι φαρμακείων μισοπεθαμένους τους πηγαίνουν.

Σ' αυτό, κύριοι, γαλατάδες δεν πρέπει να έχετε παράπονα, διότι λέγεται έξευγενισμός και αναμόρφωσις της άστυνομίας, και να μη μιλάτε πολὺ πολὺ να μη δουλέψη τὸ έκτο. Έδῶ, κύριοι μου, είναι πλέον αυτοδιοικήσεις με τὸ εἶτε ντοῦα οῦ.

Βαλάθρυτα.

● επίτροπος του εκλσα του αγιά Γεωργίου καταχράσεται τὰ χρήματα του αγίου, (ας του κάνει άγωγή); κε μελονι κε

με τους παπάδες να τελιώνουν συντομα δια να κάνι οίκο-νία τὰ κερια δια να μενουν τὰ χρήματα να τατρού. Στα 50 τον μάγιον έπηγε κε έγινε ήποταχτικός ισμόννη τινα για δυό μήνους, επιτα τον άποπταλυν απο τον μονί εκλεψε μερι κέ διο καταρολες του γκουρτιου του γεροντα του. (Καλά τούκανε, γιατί τὸ της ήθελε τόσαις πολλαίς).

Τέλος πάντων, αν δεν καταλαβίνετε σεις από αυτή την κουβέντα, δεν ξερω κ' εγώ να σας την ξεδιαλύνω καλλίτερα. Όπως δήποτες βρωμοδουλειά μυρίζει, και όχι μυρίζει άλλῃ βρωμά.

Στόν

Πόρο δυό δάσκαλοι, ο σχολάρχης και ο βοηθός του είναι τετα-νωμένοι σαν πετεινοί. Κ' ξέρετε γιατί, διότι λέει ο βοηθός την ώρα που έκανε μάθημα και μπήκε ο σχολάρχης μέσα δεν σηκόηκε να του φέρη τὸ σχῆμα, και θυμόσαντος του σχο-λάρχη και καταμυθίσαντος του βοηθού, διότι λέει δεν του έφερε τὸ σχῆμα, ο δε βοηθός πάλι τον καταμύνησε πως τον έ-βραισε μπροσιά στους μαθητάς του κακοήθη και τὰ τοιαῦτα, και του έροίξε την ύπόληψη.

Μπὰ που να σας πάρη ο διάολος τον πατέρα χωριστά συν μαζύ με τή μάνα σας, βρέ για καυγάδες σας στείλαμε αὐτοῦ ή για να μάθετε τὰ παιδιὰ των ανθρώπων λίγα ψυρογράμ-ματα; Κι' άφου φέρνεστε έτσι τι να δουν από σας και τι να διδάχθουν τὰ παιδιὰ;

Αί; εἶσεκ μπουγιατσίδες.

Στή

Σμύρνη δεν ξερω τί έχουν και τρώγονται ή Αρμονία (και ή Αμάλθια και ξεφύτρωσε και ο Παλιάρθρωπος στο μέσο, ε-στωντας με τὸ να έγραψε ο δάσκαλος Ε. Πασχάλης πως ο Θ. Δημητριάδης, είναι κείνος που έγραψε στον Παλιάρθρωπο εναν-τίον της θρησκείας.

Πρώτο ο Παλιάρθρωπος ποτε δεν έγραψε εναντίον τ ρη-σκείας, κύριοι Σμυρνοί, εἰν όμως έννοητε μ' αυτά τὰ λόγια, όσα έγραψε για τους τραγογένιδες της Σμύρνης σας, και κά-νετε θρησκεία τους παπάδες καλά σας ζυπνητούρια, να τους χαιρέστε, και μ' ένα μη μ' ανακατώνετε παρά όσάκις τὸ φέρ-νει ο λόγος, αν έγραψε δε ο Δημητριάδης, δεν θυμούμαι μπορεί και να έγραψε μπορεί και να μην έγραψε, αλλά για να λέτε σεις αὐτοῦ ότι έγραψε, θα πῆ πως έγραψε. Φαγωθή-τε τέλος πάντων και καλά ξεμπερδέματα, φτάνει μοναχά να μην τὸν δειρετε καθώς λέτε γιατί θα θυμώση.

Ο

Τραντάφυλλος Στεφάνου ήτανε ξελυγδαστής ήγουν παραμάγει-ρος στο ξενοδοχείο του 'Ισθμού της Αμίνθος, ο δε Γ. Γρίτσας ήτανε άφεντικό του καισακωθήκαν, λοιπὸν θυμώνει τὸ άφεν-τικόκαι λέγει πως τούκλεψε δυό τάλλαρα, εις τρόπον ώστε δεν του πληρώνει τριων μηνών μιστούς που του δούλεψε. Κάνε του άγωγή πριν άκριθίνει τὸ χαρτόσημο, για να πληρώσης κύρ Στέφανε άλλα τόσα όσα έχεις να λαμβάνης και πάλι να τὰ χάσης. Άντιό.

Καλλίτερα

άπό όλους τους φυλακωμένους περνούν οι στρατιωτικοί κα-τάδικοι του Ναυπλίου διότι έχουν ένα λοχία που για τὸ τί-ποτα τους μπατσάρει, και αν παραπονευτούν στον διοικητή 24 ώρας στη σκοτινή χωρίς νερό χωρίς ψωμί.

Τώρα τί να πῆ τινάς, που ο,τι και αν πῆ δεν θα πιάση τέ-πο, μόνο για άς τον πιάσωμε με τὸ καλό και τον μαλακώ-σωμε.

Τζάνουμ κύρ διοικητή ήποδάρια σου ήχέρια σου να φιλήτωμε μίλα του λοχία να μιλήση του έαυτοῦ του να μην ήναι τόσο αὐστηρός, γιατί κατάνησε τύραννος, άλλοιως θα σου γράψω-μα και κἄτι άλλα πιδ σπουδαιότερα που μάθαμε που συμβαί-νουν στῆς φυλακίαις και δεν σου τὰ γράφωμε για να μη σ'

αγριέψωμε και άντις για να φέρης καλό τους τιμωράς πιδ αὐ-στηρότερα. Λοιπὸν τόκα τὰ χέρια και μίλα του λοχία και προσέχε τον έπιλοχία να προσέχη τον λοχία. "Οχ άδερφέ τὰ μπέρδεψα, κάνε τέλος πάντων ο,τι σου φωτίση ο Θεός.

Α, ναι, να προσέχης και ένα μικρό παιδι φυλακωμένο που είναι αὐτοῦ γιατί του ρίχτηκαν. Μπὰ μπὰ ντροπαις εγώ τρέπομαι που τὰ γράφω, συ δεν ντρέπεσαι που τ' άκους;

Στά

λουτρά της Στέλλας και πησιόν εις τὸ σπῆτι του κύρ Λομ-πάρδου, σ' αυτή λοιπὸν την συνοικία, ετοποθετήθησαν κἄτι Μαγδαλνές που χαλούν τον κόσμο από της φωναις και τὰ μασκαραλίκια τους, εις τρόπον ώστε όλη ή συνοικία δεν ξέρει τί να κάνη.

Σύρε λοιπὸν κύρ διευθυντή και μίλα ταις να συμαζευτοῦν και μάλιστα εκείνη την Νικόλη που παλάθωσε πλέον και αν ευχάση για λίγαις ήμέραις ή γειτονιά, πράγμα που δεν θα γίνηθ α σου στείλη την Λαμπρή μια κουλούρα με κλούβια αὐγά.

Στή

Σμύρνη μες ξεπέρασαν για τή μέθοδο του πορτοφολιού, γιατί έγιναν και γυναίκες τέτοιαις, και πρὸ πάντων μια φραγκάρα που καταικἄ στον Φραγκομαχαλά, στῆς όποιαις τὸ σπῆτι μπῆ-κε μια φιληνάδα της να της ράψη τὸ τσατάκι και κείνη τὸ ε-νοίξε και σούφρωσε τὸ πορτ μονέ με 4 μετσίτια.

Όστε παρχκαλάται τώρα ή κυρά φραγκάρα να μας γυρίση τὸ πορτομονέ και άς κρατήση τὰ τάλλαρα ή πιδ καλλίτερα ής τὰ δώση και τὰ δυό άφου δεν είναι δικά της.

Αμ εἰσὺ ή άλλη τυρλοπούλι εἶσουνα να σε κλέψη μπρὸς στα μάτια σου και έχεις και μούτρα και μιλάς, φίλημα, καυμένη άνομυδιες, πάλι δεν σου συχωρῶ την κουταμάρα σου.

Εκείνη

ή σκηνή που συνέθηκε στο ξενοδοχείο της Αθηνῶς, ότι ένους εκλεψαν τὰ ρουχα τή νύχτα εκεί με έναν άλλον που κοιμώ-τανε, τούφεξε, γιατί ο ξενοδόχος, για την τιμή του καταστή-ματός του εβγανε και τούδωκε άντις για την κουρελιάρικη άλλαξά του μια κατακαινούργια δική του

Τώρα αὐτοί οι δυό που κοιμώτανε στην ίδια κάμαρα, φαί-νεται πως ήτανε της άμοιβαίας βοηθείας, και ξεσπασαν στοῦ καταστηματαρχου τὸ κεφάλι, και για τὸ ευχαριστῶ που δεν τὸν άφησε να βγήθ έξω πουκαμισάτος και σωβρακκάτος τὸν εβανε και στον Παλιάρθρωπο. Για να λείψουν λοιπὸν αὐταις ή φασα-ρίαις ο διευθυντή: έκανε πινάκους από αὐριον, για να συμορ-φώνωνται όλοι με τον κανονισμό του, ως καθώς έχουν και όλα τάλλα ξενοδοχεία.

(5) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

ΔΡΕΑΚΕΙΟΝ

"Αυα που φτάσαμε μπροστά στο σχολείο ο γέρο άπόμαχος έστριψε πάλι τὸ ύπομυσίό του, τίναξε τον γιακά του τον λυγ-διασμένο και διώρθωσε τον σιδερωμένο άσπρο λαμοδαίτη του και μου λέει, μπρὸς, αλά στρατιώτα.

Μπῆκα σαν ψάρι μουδιασμένο στην άμμουδιά. Νά και ο διευθυντής μπροστά μας. Έγώ πάγωσα. Τὸν πήρε κατά ιδι-αίτερα και δεν ξερω τί τουψάλλε.

Με φωνάζει ο διευθυντής και μου λέει:

— Έστὺ τὰ κάνεις όλα αὐτὰ που μου εἶπε εἰδῶ ο γεροπα-τέρας;

— Όχι, όχι, κύρ διευθυντά, εγώ δεν τᾶκανα, τᾶκαναν άλλοι, να ο Πλαστύσταμνος, ο Κουρούπης, και ο Κουκουβά-γας.

"Αν ήναι εἶσι να ντύνεται τινάς από τους ξενοδόχους, θα τυλιχτῶ κ' εγώ μ' ένα σεντόνι και χωρίς ρουχα και κάμω-τας τον μασκαρά θάπάω να κοιμηθῶ σ' όποιο ξενοδοχείο βρεθῶ, και να γυρεύω έπειτα τὰ ρουχά μου τὸ πρωί. Τέλος πάντων ο κανονισμός να διορθώνει όλα, ως και τὰ αδιόρθωτα άκόμη.

Μιά

άγιε Μητροπολίτη, εἰσὺ άδερφέ κοντεύεις να γίνης ψοφῆμι. Τι παπάς είναι πάλι αὐτός ο παπά Ηλίας, που έχεις στον ά-γιο Σιδέρη, αὐτός, άδερφέ, γιατί οῦλοι άδερφοί εἶμαστε εν Ίησοῦ, δεν ξέρει να διαβάση ούτε τὸ Καλαντάρι. Τέττοι παπάδες, που δεν ξέρουν ούτε πως βαρτίζουν ένα παιδι, είναι τῆς ντροπῆς να μένουν στην Αθήνα, όπως τῆς προάλλαις πήγε να ξεπαγιάση ένα παιδι ψέλγοντας αὐτὸ γυμνο και μυ-ρωμένο. Τι μασκαραλίκια πάλι είναι αὐτὰ, μα ποτε δεν θα διορθωθουν; μα ποτε δεν θα δείξης και συ πως εἶσαι Μητρο-πολίτης άξιος τῆς θέσεώς σου και όχι ζωντόβουλο του ένους και του άλλουνοῦ.

Αμ δεν βαργιάσαι, εἰσὺνα όσο πὲ κοπανίζει τινάς τόσο γίνεσαι μαλακώτερος σαν τὸ χταπόδι, ενῶ εμεἶς άπεναντί-ας σε θέλομε να ήσαι χταπόδι ζωντανὸ που να άπλώνης παν-τοῦ τους πλοκαμου σου και να γραπώνης πάντα άγράμματο και ζυλοσχίστη παπᾶ, και να τον στέλνης από κει που ήθε. Θα τὸ κάνης, ή δεν θα τὸ κάνης; Αγ δεν θα τὸ κάνης πέσ-μας τὸ από τώρα να κόψωμε χαρτί, γιατί έχω σκοπὸ βουλή και άποφασι μεθαύριο την τυρινή έδομάδα να πάω να μετα-λάβω και δεν επιθυμῶ να ήμαι συγχισμένος με κανέναν.

Ηθρός τὸν

άξιότιμο Γορμανὸ Μαυροειδῆ τὸν εφημέριον του άγίου Κων-σταντίνου τελειόφοιτον τῆς Θεολογίας. Λέγεις πως άδικα σας πείραξε ο Παλιάρθρωπος και ερχεσαι να του δώσης και συμ-βουλᾶς, ενῶ ἴσα ἴσα τὸ επάγγελμα αὐτοῦ είναι να δίνης, μας γράφεις δε πως δεν τὰ λαμβάνεις τόσο ὑπ' όψει γιατί εἰγρά-φηκαν εν τῆ ΜΟΝΗ τῆ οῦχι τόσοσ σπουδαία εφημερίδι.

Ο Παλιάρθρωπος άγιε παπαδοειρέκ, δεν έχει την φαντα-σία πως είναι ο Χρόνος του Λονδίνου, αν δε ήναι ανάξια λόγου όσα γράψαμε και σε ανάξια εφημερίδα, γιατί σε έκοψαν και σε θέρισαν τόσο;

Νά θυμηθῆς δε και να μη ξεχάσης αὐτὸ τὸ «εν Μόνη τῆ οῦχι τόσοσ σπουδαία εφημερίδι σας» που έγραψες, που τὸλ-μηςεν να γράψης, τί θα σου κουστήση μια ήμερα. Ως πρὸς τον κύριον φοιτητή, τον μόνο κοῦμο, που ερχεσαι συ να υπερασπι-στῆς, που τὸλμησε θρασύτατα να ύβριση όλο τὸ Πανεπιστήμιο ής δῆ τί του γράφουν και ή άλλαις εφημερίδες.

Καλά όλα αὐτὰ και συχώραμε και ο Θεός συχωρέσει σε, άλ-λά δεν μας λῆ; από ποτε παπάς άνθρωπος συ εγεινεις και πο-λιτικός;

— Δεν έχει ο άνθρωπος να κάνη τίποτα μ' αὐτούς συ ενό-χλησες τὸ κορίτσι του.

— Μᾶ αὐτοί τᾶκαναν.

— Νά τὰ φᾶς μπιρμπάντη. "Ελα δῶ που φεύγεις, στάσου δῶ. Πήγαινε γέρο πατέρα και ειδοποίησε τον πορτιέρη να κλει-δώση, γιατί, ως καθώς εἶπαμε αὐτός είναι ένας μπιρμπάντες και μπορεί να μας φύγη.

Αὐτὸ εγεινε. Δεν πέρασε λίγη ώρα και χτυπᾶ τὸ κουδοῦνι τῆς ανάπαψις. Ο διευθυντής του σχολείου ως εκείνη την ώρα εἰσουλάτερενε με τὰ χέρια πίσω και όλο ξεφούμερνε και κάπου κάπου μουρριχνε και καμμιᾶ άγρια ματιά.

Κατέβηκαν οι μαθηταί και διατάζει να μπουδν όλοι εις την γραμμῆ και με τσακῶνει άπ' τ' αὐτί και με πάγει μπρο-στά σε όλους σαν να επρόκειτο να παίξη ο ύμνος τῆς Αγγλίας στην πλατῆα του Συντάγματος και λέει:

— Έδῶ όλοι εις προσοχῆν. Αὐτός είναι ανάξιος να λέγεται συμμαθητής σας τον φτύνω και τον αποβάλλω.

Και μουδῶσε μίχ φτυμακούρα που ήτανε όλη δική μου. Μεθαύριο τὰ καθέκαστα.

Παπᾶ, παπᾶ, καλὸ παπᾶ.
Καὶ μεθαύριο μὲ ἔκτασι γιὰ τὰ ἄλλα τὰ σαλιαρίσματά σου
καὶ μωρολογήματα. "Αἰεὶ στὸ διάβολο.

Ὁ μασκαρέψης τὸ ἔθνος μασκαρᾶς;

Τὸ μασκαράκι

αὐτοῦ τοῦ Νικόλσον καὶ τὸ μασκαράκι τοῦ ἔθνους ἐτελείωσε
χτὲς στῆς ἔντεκα στῆ βουλή, ἀφοῦ ἀλληλαβριστήκαν σὰν μα-
σκαράδες ἀποκρηάτικοι.

Εἶναι τῆς ντροπῆς νὰ περιδιαγράψῃ τινὰς τὰ χθεσινὰ μα-
σκαρόλογα, ὁ Δεληγιάννης ὁμῶς ἔδωσε ἓνα κολόρο τοῦ Τρι-
κούπη, ποῦ εἶναι θαῦμα πῶς δὲν ψόφησε ὡς σήμερα, ὁ δὲ Δη-
μητρακάκης ὁμίλησε σὰν Θεὸς, ὡς καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι
ἀντιπολιτευόμενοι.

Καὶ τί ἀπόγινε;

Νὰ ἔφυγαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι καὶ ἄρῃσαν 11 γιὰ νὰ
γίνῃ ἀπαρτία καὶ τελειώσῃ τὸ ζήτημα, μὲ ἓνα—ἡ βουλή
ἀρκεσθεῖσα εἰς ὅσας πληρορρίας ἔλαβε ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς
πάει τὸν κατήφορο—ἦγουν ἐξακολουθᾷ τῆς ἐργασίας της.

Τύφλες.

Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσῃ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐχθρῶν

πιστοποιητικὰ χειρόγραφα τοῦ ἀγῶνος τοῦ Χαρουλάμπη Μάλ-
λη ἀπὸ τὴν πλατεῖα τοῦ Σύνταγμα, ὡς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
στρατιωτικῶν, ὅποιοι λοιπὸν τὰ βρῖσκε, ἄς τὰ πάῃ σὲ ὅποιο
γραφεῖο ἐφημερίδος θέλει, διότι ἐκτὸς ποῦ εἶναι ἄχρηστα σὲ
κεῖνον ποῦ τὰ βρῖσκε ὡς καθὼς εἶπαμε καταστρέφεται καὶ ἡ
πτωχὴ οἰκογένειά του ποῦ ἀπ' αὐτὰ περιμένε νὰ τῆς δώσουν
μιανῆς πεντάρης σύνταξι.

Ἡ

γνησία ζαμαλὶς τοῦ Χαῖν. ἦγουν μπόλι πουλάται μόνο πρὸς ὄραμας
δύο τὸ κάθε σωληνάρι, μὲ τὸ ὅποιο μπολᾶζονται δύο ἄρρωστοὶ. Μπολια-
σμένοι λοιπὸν καὶ ἀμπόλιαστοι ἐμπρὸς ξύστετε τὰ παλῆα σας μπόλια καὶ
βάνετε Χαῖναρλίδικα.

Καλλεγᾶς.—Τι εἶναι πάλι αὐτὰ;

Χωροφύλακας. Ὅλίγα σκατὰ ἀπὸ 'κεινα τὰ περι-
σευούμενα ποῦ σὲ τάισα στὸ Τατῆ γιὰ νὰ φέρῃς
τὸ ἰσοζύγιον μὲ τὸν Τρικούπη.

Κεῖ

στὴ βρῦει τοῦ Λέκκα ἀνοιξὶ ὁ Γιάννης ὁ Τσαμπόπουλος καπνοπωλεῖον εἰς
τὸ ἐποῖον εὐρίσκονται ὅλα τὰ καπνὰ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ Ἀμερικῆς
ἄριστα καπνὰ ποῦ ἔμα τὰφτεῖασης τσιγάρα καὶ τ'ἀνάψης γάμισος ἀνάβουν.
Διούφερεκαὶ μένα ἓνα πακέτο τούρκικο γιὰ νὰ τὸν δοκιμάσω, ἐγὼ ἐθάρρησα
πῶς μὲ τὸν ἔκανε μπουναμᾶ, ἀλλὰ ἐκείνος λέει νὰ τοῦ τὸν πληρώσω, ἐδῶ
εἶνε ποῦ θὰ τεσκοθούμε, καὶ γιὰ νὰ τὰ συμβιβάζωμε πηγαίνετε νὰ τοῦ
κάνετε λίγο περισσότερο ἀλεσβερίσι, μπάς καὶ κολοκουθῆ καὶ πάψει τῆ
μουρμούρα.

Εἰς τὸ ἀποικιακὸν

Κατάστημα ἀδελφῶν Μουστάκα

ποῦ εἶναι στὴν πλατεῖα τοῦ ἁγίου Φιλίππου ἐκομισθηκάν κεραλοτήρια Θη-
βαίτικα καὶ Μωραίτικα καὶ πουλοῦνται μὲ τὸσον συγκαταβατικὰς τιμαῖς,
καὶ μὲ τόση φτεῖνια ὥστε καταντᾷ κανεὶς νὰ νομίξῃ πῶς τὰ δίνουν τῆς
τσάμπας, γιὰ τοὺς μεταπολιτεῖτας μάλιστα γίνεται πὺ συγκατάβασις, τρέ-
ξετε, γιὰτὶ ἄρχησαν καὶ τὰ πῆραν μισροδιὰ καὶ πέσαν μὲ τὰ μούττα. Τὰ
κουβαλεῦν δὲ πάντοτε, παιδιὰ τοῦ Καταστήματος καὶ στὰ Πατήσια ἂν
κατεῖχατε.

— Χορεύετε ντὲ μουαζέλ;
Νικόλη—Νό. Αἰ ντὲ πιλατησιὸν χορεύόν.

Τρέξατε

εἰς τὴ φτεῖνια, ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὸ σπίτι μου καὶ παραπλευρῶς ἀπὸ τὸ
σπίτι τοῦ προφῆν δημάρχου Π. Κυριακοῦ εἰς τὸ γωνιαῖον μαγαζὶ, ἀπο-
θήκη γυαλιῶν καὶ λαμπῶν τῶν ἀδελφῶν Φύτιζα. Ἐχρουν δὲ, καὶ λάδι
τῆς Κηθισιάς διὰ σκλάτα, γιὰ φαγὶ καὶ γιὰ ὅτι ἄλλο εἶναι γλυκὸ σὰν
τὸ μέλι καθαρὸ σὰν τὸν ἥλιο, τρέξετε πρὶν τὸ σῶτσον. Ἐχρουν φέροι καὶ
κἄτι λάμπες μεγάλας ἴσα μὲ τὸ μπῶτι μου τῶν 120 κεριῶν φῶς, ὅπου
φωτᾶνε σὰν ἡμέρα καὶ τῆς δίνουνε σὲ μεγάλῃ φτεῖνιᾳ γιὰ πηγαίνεσαι
νὰ τῆς δῆτε καὶ μὲ τὰ μάτια σας νὰ πιστέψετε.